

Notes breus

PROVATURES

El rotatiu "El Sol", ha inserit una conversa sostinguda amb un dels vocals que preparen l'avant-projecte de la Constitució; durant la qual en feu referència a la qüestió de Catalunya, hom posà en peu les relacions entre l'Estat i el poble català.

La veracitat de les manifestacions fetes han estat posades en dubte i una persona tan autoritzada com el president de la comissió jurídica que entén en la redacció del susdit avant-projecte, les ha desmentides en part.

Han estat desmentides algunes però altres no han estat rectificades, ni han estat confirmades. Ens referim a les que es relacionen al nostre plet, el qual segons aquelles declaracions es considerarà resolt conferint a la nostra terra determinades delegacions.

La nostra premsa, la premsa catalana, no ha donat tampoc gaire importància a l'incident. No hem vist en cap diari solvent que els nostres comentaristes hi hagin pres tat gaire atenció. Hom ha eregut més en la rectificació, malgrat no hagi estat molt ampla, que en les manifestacions originàries. Hem de creure, doncs, que no s'haurà pensat en defugir la solució única del nostre cas nacional, però el cert és que algú, sigui qui sigui, ha llançat la notícia; que algú ha volgut veure quin efecte produïa l'intentar de defraudar l'estat d'opinió de la Catalunya liberal. L'efecte ja s'ha vist. La nova no ha produït cap sensació, però la provatura ja ha estat feta, i aquesta provatura que no ha reeixit i la provatura d'acoblar les dretes catalanes al voltant de la candidatura lerrouxista, que ja ha reeixit més, són provatures que a fi de comptes van dirigides directament a l'Esquerra Republicana de Catalunya que és qui amb més dret que ningú encarna l'esperit del nostre poble, que és qui amb més braó i audàcia sabé proclamar la República Catalana i qui amb la mateixa valentia i amb la mateixa decisió sabrà assegurar la llibertat de Catalunya dintre la República espanyola.

XEIX

Manifest de Francesc Macià

Als catalans de les comarques tarragonines

En aquesta hora transcendental en què Catalunya fa la tria dels homes que han de portar la nostra veu a les Corts Constituents d'Espanya, jo vull demanar-vos que us capaciteu de la importància i transcendència de les eleccions pròximes per tal que en el moment d'escullir la candidatura no tingueu vacil·lacions ni dubtes.

Amb la sola emissió del vot, el dia 12 d'abril, vareu contribuir a enderrocar el règim oprobios del Borbó i la consegüent instauració de la República; amb l'emissió del vot, el dia 28 de juny, cada elector pot fer que Catalunya obtingui de la República el reconeixement dels drets de la nostra terra.

Catalunya serà una o serà altra, segons sia la significació dels diputats que portem a les Corts d'Espanya. No n'hi ha prou en què els que vagin a Madrid com a emissaris de Catalunya es diguin republicans o es diguin catalanistes; aquests adjectius a Catalunya no representen gran cosa perquè darrera d'ells s'hi amaguen enemics seculars de les nostres llibertats. El que cal, el que precisa, el que és de tot punt indispensable, és que els nostres diputats pertanyin a l'Esquerra Republicana de Catalunya, perquè únicament aquest partit representa amb la màxima integritat i puresa els ideals dels que hem situat el plet de Catalunya en el punt en què ara es troba i dels que el sabrem fallar d'acord amb la voluntat de la democràcia catalana per tal de fer-nos dignes de la confiança ilimitada que ens ha atorgat, en ocasions repetides, el poble, que és el nostre mandatari i el nostre jutge.

En nom, doncs, de tot el que jo pugui representar, us prego, ciutadans d'aquestes belles contrades tarragonines, que voteu íntegra la candidatura d'Esquerra Republicana, integrada pels següents noms:

MARCEL·LÍ DOMINGO SANJUAN
JAUME CARNER ROMEU
JOAN LOPERENA ROMÁ
RAMON NOGUÉS BISET
JOSEP BERENGUER CROS

Aquesta candidatura és una bandera que jo poso a les mans de tots els que en eixes comarques tarragonines em tributareu un homenatge que mai no oblidaré; jo la poso a les mans de tots els tarragonins que m'estimin i en mi confiïn, per a que fent-la triomfadora contribueixin a enfortir la posició de l'Esquerra Republicana de Catalunya en la qual recolzo la meua actuació i en la qual hi ha els patriotes disposats a donar la vida per la causa de les nostres llibertats.

Barcelona, 23 de juny de 1931.

Si el poble no es cohesiona; si el poble es deix desorientar pels que per surar, es posen etiqueta republicana, aniran a Madrid els representants de l'Agricultura, del Comerç, de la Indústria etc., però no els de la Democràcia que són els que han de salvar el país i han de donar-nos les llibertats que cobegem

Improvisacions

PARLEM D'ELECCIONS. —

Lector, bon lector; ja és hora que tu i jo conversem una estona al voltant del tema de les eleccions, puix que s'acosta la vigília de Sant Pere i hem de procurar que la nostra tronada sia l'anunci de la victòria de les forces de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Jo sé, bon amic lector, que algú t'ha murmurat a cau d'orella paraules semblants a les que hauries d'escoltar de llavis pervertits per l'enveja si buscaves soci comercial o tractaves de casar la noia. Sé també que tu, amb aquella mitja rialleta que t'és peculiar, li has respost que per ara no cerques administrador ni gendre i que per tant són improcedents les referències que tan espontàniament et porten a casa; que el que tu busques, són diputats que representin l'ideal polític més grat a Catalunya; homes que es preocupin preferentment del que és de tot-hom i no del que és privatiu d'uns quants senyors privilegiats de la fortuna; catalans que estiguin disposats a jugar-se la vida per les nostres llibertats i no senyors de sa casa que mai no renunciaran a les blanques de la vida casolana, en profit del pròxim. Tu has parlat tal com ho has fet, perquè no oblides que estem encara en ple període revolucionari i que aquest període l'han de cloure els mateixos que el varen iniciar.

Fins que el plet de Catalunya no estigui fallat i la República consolidada, no es pot permetre que el senyor Esteve torni a sortir de casa. Perquè el senyor Esteve per bé que porti gorra-frígia i blasoni d'esquerrà, mai no canviarà de geni ni augmentarà espontàniament el jornal dels seus obrers, ni serà partidari de la separació de l'Església i de l'Estat, ni de l'escola única, ni de què la justícia sia igual per a tots, etc., etc.; i, naturalment si toleràvem que el senyor Esteve entrés en funcions abans d'hora, entrebancariem l'obra començada.

Has fet bé, doncs, bon amic lector en rebutjar el senyor Esteve que t'oferien per diputat, i més bé encara si, en rebutjar-lo, has dit que els teus candidats serien els d'Esquerra Republicana.

En aquests moments cal donar la cara!
IGNOT